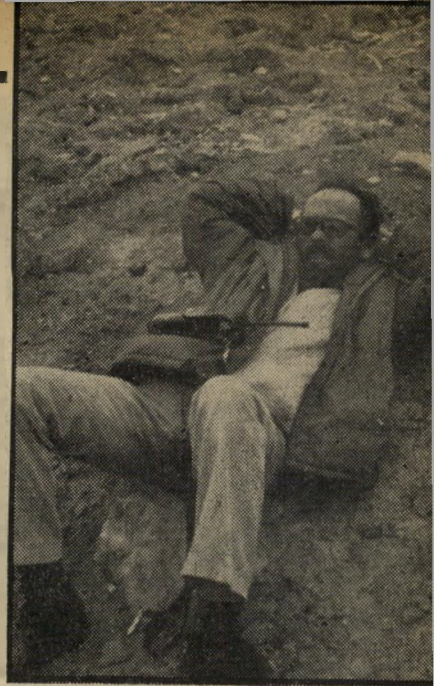

אמר קצין הביטחון של

מיפעלי יס'המלח לחבריו, ואז התפוצץ המוקש

קיצור-דרך בשדה-מוקשים

קצין הביטחון

שמשון פייר, "מלך סדום", שנהג בגיפ אשר עלה על המוקש. כאן, באחד מרגעי המנוחה שלו.

שני אחיו, ראובן (44) ודויד (42), מבלגרד שביוגוסלביה. האב, אליעזר, נלחם בשרות הפרטיזנים בפיקודו של טיטו נגד הפלישה הנאצית, ונפל בקרב. בהיותו בן 16 הכיר שמשון את רחל, ילידת חיפה, שהיתה אז בת 14 וחצי, והשניים התאהבו. הם נישאו כעבור שלוש שנים, כשמשון היה צוער בקורסי קצינים של צה"ל.

רחל לא הסכינה עם החיים לבד, כשבעלה פוקד את הבית רק בחופשותיו הקצרות מן הצבא. היא הבהירה לו זאת שוב ושוב, עד שהצליחה לשכנעו. סגן שמשון פייר פשט את מדיו בשנת 1960 והחל עובד כנהג-משאית בחיפה. הזוג התגורר בכפר-אתא. אך הקצין-לשעבר, ששירת בצנחנים ובשיריון, לא ראה ברכה רבה בעיסוקו החדש. לא קל היה לו לעבוד כשכיר, להישמע להוראות ולהיות כפוף לממונים, או נכנסו איתו שני אחיו לשותפות, והשלושה הקימו חברת-תובלה משלהם. ההצלחה המיסחרית לא האירה להם פנים, אך שמשון לא נפל ברוחו. הוא עמד בקשיים ובמשברים תודות לאהבה הגדולה ששררה בינו לבין רעייתו.

לפתע פיתאום גילתה רחל כי בעלה התאהב. אלא שהיא לא כעסה, ולא ניסתה להפריד בינו לבין אהבתו החדשה. היתה זו הערבה, שמשון התאהב בהרים, באוויר הצלול, במרחבים הפתוחים, והחליט לקשור

קורבן מיספר אחד

של שמשון עם אשתו החל כשהיא היתה בת 14 וחצי והוא בן 16, והגיע לקיצו הנמהר והפיתאומי כשמשון הידוע יותר בכינוי מלך-סדום עשה את הטעות הראשונה בחייו.

להתקרב אליהם. הוא דיווח מייד במכשיר הקשר שלו על האסון, וצה"ל שלח למקום צוות-חילוץ, במסוק. שמשון פייר רם שחם נהרגו במקום, עמירם כץ נפטר בדרך לבית-החולים.

קשה לשער שקצין הביטחון הוותיק, גבר בעל תודעה ביטחונית עמוקה שכישוריו המיוחדים בתחום זה היו מוכרים לכל. הקל ראש ביודעין באזהרה מפורשת. נראה שסבר, לאור הכרתו הממושכת את האזור, כי לא נשקפת להם סכנה. אין להניח שהגברים המנוסים ביקשו להתגרות בגורל בכוונה-תחילה.

אלם, עדיין נשאלת שאלה אחת שעליה לא ניתנה תשובה ברורה: מה חיפשו החמישה באזור נאות-הכיכר? האם היה זה סיור, או טיול, סתמי? התשובה הרישית טוענת כי הם היו בסיור ביטחוני.

ביום הרביעי בשבוע שעבר התקשר שמשון פייר אל חברו הטוב, עמירם כץ, בעל תת-הדלק בסדום, והודיע לו כי הוא יוצא לסריקה. השעה היתה אחת בצהריים. עמירם, שהיה ידוע כמי שמכיר כל שביל ואבן בערבה, לא היסס רגע. הוא הצטרף מייד למסע, יחד עם רם שחם, שעבד אצלו.

שלושת הגברים יצאו בגיפ לכיוון נאות-הכיכר, ובדרך פגשו בגיפ השני, שבו נסעו רן עולמי ומנחם צין, האחראי על הומרי-הגלם בסדום.

אחרי הסיור, בדרך חזרה אל מיפעלי יס'המלח, נכנסו שני הגיפים לתוך מלכודת המוות שממנה נחלץ רק אחד מהם.

הקצין

שלא טעה

מיפעלי יס'המלח (39) לא היה גבר פזיז. הוא היה האחרון שישיש להסתכן סתם כך. הוא עלה לארץ בשנת 1948 עם

ה הירות, שדה-מוקשים לפניך!" הודקר לפתע שלט-האזהרה נוכח פניהם של נוסעי שני הגיפים. נהג הגיפ הראשון, גבר צנום בסוף שנות השלושים לחייו, שפניו עטורים זקן ומיצהו גבוה, ירד מן הרכב וניגש אל הגדר.

"מה אתה הולך לעשות, שמשון?" קרא אחריו אחד מחבריו. "אנחנו נקצר את הדרך", השיב לו הנהג. היה זה שמשון פייר, קצין הביטחון של מיפעלי יס'המלח.

שמשון פתח את הפירצה בגדר שעליה היה תלוי שלט-האזהרה, ואתה לגיפ השני, זה שמאחורי ריכובר-שלו, להיכנס לתוך השטח החולי המגודר. נהגו של גיפ זה, רן עולמי, מנהל מחלקת-הייצור של המיפעל, החל לנוע. הוא עבר בפירצה לתוך השטח המגודר, ונע באיטיות על השביל. שמשון, שחזר בינתיים אל הגיפ שלו, נסע בעיקבותיו. אסייט התקדם לעבר הקצה שממול.

שמשון פייר וחבריו לנסיעה זו אל המוות, עמירם כץ שישב לידו ורם שחם, שישב במושב האחורי, לא היו כנראה במשימה ביטחונית כלשהי. הם יצאו לנסיעה שיגרתית סמוך לגבול עם ירדן, בחלקו הדרומי של יס'המלח, בנאות-הכיכר. במרחק לא גדול מן המקום שבו התרחש האסון מצויים המיתקנים של מיפעלי יס'המלח, שבהם מבקרים אנשי המיפעל כשלוש פעמים בשבוע דרך שיגרה.

שתי המכוניות עברו את מרכז התחום המגודר והמשיכו לנוע בזווית אל קצהו האחר. מטרתם היתה, כנראה, לבצע קיצור-דרך לשם חיסכון בזמן. אחרי נסיעה הגיע שמשון פייר בגיפ שלו, עם חבריו, אל הגדר, בדרכם לצאת אל הכביש. הוא עצר את הרכב. התחום המגודר כשטח ממוקש נשאר מאחרי גבם.

חבל לחתוך

את הגדר

ה היתה הטעות הגורלית, הטרואגית. שמשון פייר — "מלך סדום", כפי שכינהו הכל — האיש שנתפרסם בכך שעולם אינו טעה — טעה, פעם אחת ויחידה.

מול עיניו ראה את הגדר, המחיצה הדקה שהפרידה ביניהם לבין החיים. אך הוא חס עליה. לפתע הלטיט כי חבל לחתוך את הגדר כדי לפתוח בה פירצה שתאפשר את מעבר שני הגיפים. הוא החליט לחזור בדרך שבה באו, ובלבד שהגדר תישאר שלמה.

הגיפ של קצין הביטחון סב לאחור, עקף את הגיפ שמאחוריו אשר היה נהוג בידי רן עולמי, והחל נע בחזרה על אותו השביל עצמו. ההתפוצצות העזה שאירעה באותו רגע העיפה את הגיפ העוקף לגובה של 10 מטרים מעל לראשו של נהג הגיפ השני, ריכבם של פייר, כץ ושחם התרסק על מוקשי-נגד-רכב של צה"ל.

עולמי התעשת במהירות. לעיניו היו שרועות גופותיהם המרוטטות של חבריו, בין שיבריי הגיפ, והוא לא יכול אפילו

אלמנה וילדיה

חיה שחם, רעייתו של רמי ושלושת ילדיה בעלי שער-הזהב, בפתח הצריף שלהם שבערד. הבן הוא בן שמונה, ושתי הבנות בנות חמש ושנתיים. אלמנתו של שחם נותרה ללא מקור-פרנסה, כיוון שרמי שהיה בעל ידי זהב ותחביבים רבים, לא עבד במקום מסודר.